

Kampeervereniging "Aardenburg"

1950-2000

*Voor alle oude en huidige leden van
Kampeervereniging "Aardenburg"*

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Inleiding

Al jaren komen wij, de leden van de jubileumcommissie, op het kampeerterrein van Kampeervereniging "Aardenburg", voorheen Kampeervereniging "Kamp Aardenburg". Aangezien wij niet tot de groep behoorden die 50 jaar geleden de vereniging hielpen oprichten hebben wij al jaren de meest wilde verhalen over vroeger moeten aanhoren. Deze verhalen spraken elkaar veelvuldig tegen, en wij begrepen er niets meer van. Wie was nu eigenlijk de eerste kampeerder op het terrein van de familie Aardenburg, wie was werkelijk de eerste voorzitter van de vereniging of wanneer werd het bovengronds elektranet aangelegd? Vele vragen waarop wij nimmer een eenduidig antwoord hebben gekregen.

Nu de vereniging 50 jaar bestaat vonden wij het tijd worden dat dit eens grondig uitgezocht werd en het resultaat van onze speurtocht heeft u nu in uw handen. Helaas hebben wij niet al onze vragen beantwoord kunnen krijgen, maar het was in onze ogen voldoende om het geheel in boekvorm uit te geven.

Voor dit speurwerk hebben wij gebruik gemaakt van oude kamporganen beschikbaar gesteld door mevrouw Wils en de heer Bruinsma, en het geheugen van diverse oud kampeerders. Wij willen deze mensen dan ook van harte bedanken. Daarnaast hebben wij gebruik gemaakt van het internet voor informatie betreffende het dorp Wijk aan Zee en de gemeente Beverwijk. De foto's in dit boekje zijn beschikbaar gesteld door diverse kampeerders, ook deze mensen willen wij van harte bedanken.

Zoals aangegeven hebben wij geen antwoord gevonden op al onze vragen en hebben wij misschien niet alles bij het rechte eind. Ook zijn wij misschien een naam vergeten die wel degelijk in dit boekje opgenomen had moeten worden. Voor dit alles bieden wij op voorhand onze excuses aan, misschien kunt u deze "fouten" via het kamporgaan herstellen. Hierdoor zal er zo weinig mogelijk informatie betreffende de vereniging verloren gaan en zal tijdens een volgend jubileum een nieuw boekje kunnen worden uitgebracht met nog meer informatie en wetenswaardigheden betreffende onze vereniging.

Wij hopen dat u dit boekje ondanks alles toch met veel plezier zal lezen. De kampeerders die er vanaf de oprichting al bij waren zullen veel herkennen, andere kunnen lezen hoe de vereniging en het terrein zich hebben gevormd tot wat het nu is.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Wijk aan Zee

Volgens de gegevens moet het dorp Wijk aan Zee rond het jaar 1400 al hebben bestaan, het stond toen meer westelijk. De kustlijn heeft zich in der loop der eeuwen steeds meer naar het oosten verplaatst. De bewoners leefden van de zeevisserij, als de vangst slecht was, was 't armoe. Tijdens de Hoekse en Kabeljauwse twisten is het dorp erg achteruit gegaan. In 1490 is Wijk aan Zee van zee uit aangevallen door kapers. Vele huizen gingen toen in vlammen op en vele inwoners vonden er de dood. In die tijd leverde alleen de strandvonderij wat extra verdiensten op.

Maar Wijk aan Zee komt weer tot bloei door zijn handel in bier, kaas en boter, vooral op Engeland. Het is blijkbaar aan winstgevend zaakje geweest, want het aantal huizen steeg van 150 tot 195 en de vloot telde 16 slabboten, 2 grote buizen en nog 18 pinken. Maar daarna kwam Wijk aan Zee weer in verval, tot slot was er nog maar 1 bom. Ook deze kwam onder de hamer van de vendumeester. Zo had Wijk aan Zee met de verkoop van zijn laatste bom zijn bestaan als vissersdorp afgesloten.

Ook de nabij gelegen gemeente Beverwijk raakte in verval. De waterwegen slibden dicht, waardoor scheepvaart niet meer mogelijk was, en hierdoor verloor de tuinbouw zijn afzetmogelijkheden via het water. Het gereed komen van het Noordzeekanaal in 1876 maakte de bereikbaarheid ineens weer veel beter.

Het strand van Wijk aan Zee

Tot en met 1810 waren de plaatsen Beverwijk, Wijk aan Duin en Wijk aan Zee zelfstandige gemeentes. In 1811 veranderde dit in opdracht van de Fransen die in die tijd Nederland bezet hadden. Dit was echter maar van korte duur, want in 1817 werd deze nieuwe gemeente alweer gesplitst in de gemeente Beverwijk en de gemeente Wijk aan Zee en Duin.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

In de dagelijkse gang merkte men de overgang van de ene naar de andere gemeente niet zo. Daarvoor waren vooral Beverwijk en Wijk aan Duin te veel in elkaar gegroeid. Ook waren de inwoners veelal aangewezen op Beverwijk voor diverse voorzieningen. Veelvuldig werden er dan ook door de bevolking verzoeken ingediend tot een vernieuwde samenvoeging van de beide gemeentes, alleen in Wijk aan Zee waren er tamelijk veel tegenstanders.

Het bestaan van Wijk aan Zee en Duin als een zelfstandige gemeente duurde voort tot 1936. Op 1 mei 1936 werden namelijk de gemeente Beverwijk en Wijk aan Zee en Duin wederom samengevoegd. Iets wat toen met een acht-daagse week gevierd werd door de bevolking. Maar ook de zomermaanden daarna waren er allerlei bijzondere festiviteiten, sportevenementen en grote tentoonstellingen.

Beverwijk werd meer en meer een industriestadje in plaats van een tuinbouwgebied, zeker na de komst van de Hoogovens. Als laatste grote bekendheid zijn er nog de aardbeien uit Beverwijk. Hoewel de smaak hiervan voortreffelijk is, wordt er niet veel meer naar buiten gebracht.

In de tweede helft van de negentiende eeuw ontstond ook een nieuwe bestaansmogelijkheid voor Wijk aan Zee. De eerste (veelal rijke) toeristen vonden het prettig om in het dorp te verblijven. Wijk aan Zee ontwaakte als badplaats en heeft een geheel eigen charme verworven.

Het was echter Mietje Geurts, die omstreeks 1840 al een herberg had aan De Zwaanstraat, met 6 slaapkamers en 2 badkamers, en zelfs een badkoets aan het strand. Het was Mietje Geurts die de eerste stoot heeft gegeven tot de ontwikkeling van Wijk aan Zee als badplaats. Bij Mietje logeerden bekende Amsterdammers, o.a. de Van Ogtrop's, de Sillem's, en ook reeds enkele Duitse gasten. Door Mietje begrepen de Wijk aan Zeeërs dat dit voor hun dorp weer een nieuwe kans was. Want afwisselend heeft Wijk aan Zee zijn ups and downs gehad. De Wijk aan Zeeërs hebben er steeds voor gevochten, hun plaatsje in de gemeenschap te behouden en hun dorp weten te verdedigen tegen diverse belagers.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Kinderfeest 1951

En in 1860 begon Wijk aan Zee bekend te worden als badplaats. Wijk aan Zee is geen moderne badplaats. Wat wij daarmee bedoelen, is dat het rustige, mooie plaatsje door geen bonte kermis of zenuwslopende mallemolen van zogenaamd publieke gemakkelijkheden wordt bedorven. Laat Wijk aan Zee blijven wat het nu is: een rustig, mooi dorpje dat ons na aan 't hart ligt en waarover de dichter Potgieter in 1865 eens schreef

*Arm Wijk aan Zee dat Wijk aan Duin moest heten,
Daar verre van 't strand, daar in een dal gij ligt;
Als bij uw kerk een klooster waar' gesticht,
De wereld zou geen stiller wijkplaats weten.*

Kinderfeest 1953

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Het begin

De badplaats Wijk aan Zee kreeg voor de tweede wereldoorlog steeds meer bekendheid en vele badgasten, vooral uit Amsterdam en de Zaanstreek, kwamen naar de rustige badplaats Wijk aan Zee toe. Niet iedereen had echter de financiële mogelijkheden om in een herberg of pension de zomervakantie door te brengen en dus werd een alternatief gezocht. Zo kon je bij particulieren zomerhuisjes of kamers huren maar dat was het niet helemaal, het toverwoord was kamperen.

Op de diverse terreinen in Wijk aan Zee, maar ook op het strand, zag je dan ook tenten geplaatst worden waar de badgasten konden slapen om zodoende de volgende dag vroeg plaats te nemen aan het strand. Ook op het terrein van de familie Aardenburg werden tenten geplaatst, één van de eerste kampeers op dit terrein was de familie Woerdeman.

De tweede wereldoorlog maakten een voorlopig einde aan het strandplezier, maar direct na de oorlog werd de badplaats Wijk aan Zee weer snel door een ieder ontdekt. In 1946 werd ook het eerste zomerhuisje op het terrein van de familie Aardenburg geplaatst. Frits Zijlstra had hiervoor toestemming van de familie Aardenburg gekregen. Van een echt kampeerterrein was echter nog geen sprake, mede omdat de familie Aardenburg daarvoor geen vergunning had.

De familie Aardenburg zag wel brood in het kamperen en wilden het daaropvolgende jaar de kampeeractiviteiten dan ook uitbreiden. Hiervoor moest dan wel bij de gemeente een vergunning worden aangevraagd en dit was alles behalve een sinecure. Ten eerste omdat het terrein verdeeld lag op het grondgebied van twee verschillende gemeentes, te weten gemeente Beverwijk en gemeente Heemskerk, en ten tweede omdat het kamperen in die tijd nog een onbekend fenomeen was. De vergunningen werden uiteindelijk toch bemachtigd, maar moesten elk jaar opnieuw worden verlengd. Aldus is Kamp Aardenburg ontstaan.

Nu het terrein een echt kampeerterrein begon te worden wilden de kampeers ook wel eens wat activiteiten op het kamp. Zo vonden de eerste kampeers op Kamp Aardenburg dat vooral voor de kinderen de nodige festiviteiten georganiseerd moesten gaan worden, op camping Vondeloord was dat al vanzelfsprekend in deze tijd. Er gingen dan ook al snel stemmen op om een kampeervereniging te stichten met als enige doel, wat ontspanning voor de kinderen op het kamp organiseren.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

1950

Speciaal voor de kinderfeesten werd het verlangen om een vereniging op te richten dus steeds groter. Op 11 augustus 1950 werd dan ook een vergadering bijeengeroepen in café Bol aan De Zwaanstraat te Wijk aan Zee. Tijdens deze vergadering werd besloten om de vereniging dan ook maar daadwerkelijk op te richten met de voorlopige naam Kampeervereniging "Kamp Aardenburg".

Een prijsvraag moest ervoor zorgen dat de echte naam kon worden vastgelegd, de prijsvraag heeft echter nooit een winnaar gekend. Tot 1998 zou de naam Kampeervereniging "Kamp Aardenburg", afgekort KVA, blijven. Op de algemene ledenvergadering in 1998 werd besloten de naam te wijzigen in Kampeervereniging "Aardenburg". Dit mede omdat de meeste leden niet eens meer wisten dat de werkelijk naam het woordje kamp bevatten en iedereen de vereniging voor het gemak toch al Kampeervereniging "Aardenburg" noemden.

Enkele bestuursleden

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Vlak na de oprichting van de vereniging werd besloten dat het bestuur voor de helft uit Amsterdammers en de andere helft uit Zaankanters moest bestaan, omdat dit een goede afspiegeling zou geven van de bevolking op het kampeerterrein. Deze regel is langzamerhand in de vergetelheid geraakt, maar heeft in de eerste jaren van het bestaan van de vereniging heel wat stof doen opwaaien. Amsterdammers die een Zaankanter afloste of andersom werd door de leden niet getolereerd. Pas later werd ingezien dat een bestuurder om zijn kwaliteiten moest worden benoemd en niet omdat hij toevallig woonachtig was in ofwel Amsterdam ofwel de Zaanstreek.

Ook vlak na de oprichting sloten de kampeerders van Kamp Diepgrond zich bij de vereniging aan, dit is door alle jaren heen niet een gelukkig huwelijk gebleken. De kampeerders op het terrein van Kamp Diepgrond en de kampeerders op het terrein van Kamp Aardenburg gingen niet als vrienden van elkaar door het leven en er waren nogal wat onderlinge misverstanden.

Het eerste bestuur van Kampeervereniging "Kamp Aardenburg" bestond uit de voorzitter Ton Smeerdijk, secretaris Otto Bruinsma, penningmeester Wim Wolters en de leden Wim Havenga, Jan de Wit en Frits van Amersfoort. Nog steeds was hun doel het organiseren van wat ontspanning voor de kinderen.

Wedstrijdcommissie met o.a. Ton Smeerdijk

nodig van de winkeliers. Zo kwam het eerste "samenspel" tot stand, nog wat gebrekkig en onwennig maar het was er en dat was buitengewoon belangrijk.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

1951 - 1955

Na één jaar voorzitter te zijn geweest besloot Ton Smeerdijk dat het genoeg was, hij werd opgevolgd door Just de Vries. De kampeersers zagen meerdere voordelen van een vereniging en daar was het Ton allemaal niet om te doen geweest. Vele denken tot op de dag van vandaag dat Just de eerste voorzitter van de vereniging was, maar dit was toch echt Ton Smeerdijk. Just heeft het vier jaar volgehouden, maar in 1955 werd hij opgevolgd door Gerrit Oude Veldhuis. Gerrit zou veel gaan betekenen voor de vereniging, zo heeft hij jaren de voorzittershamer gehanteerd.

De vereniging was dus mede opgericht ten behoeve van het beter kunnen aansturen van diverse activiteiten. Omdat de vereniging echter niet zo veel geld had werden de kleine ondernemers in het dorp bezocht. Hier werd een bijdrage gevraagd, deze bestond uit ijs, limonade, snoepgoed en prijsjes. De huisjes werden versierd wat een gezellige bedoening was. De kinderen liepen vervolgens verkleed achter de muziek aan. Hierna werden diverse spelletjes gespeeld, zoals het in die tijd zeer populaire zaklopen, met een balletje op een lepel rennen en natuurlijk werd er ook hard gelopen en ver gesprongen.

De ouderen hadden toen al het bekende klaverjassen ontdekt, dit werd echter niet in een café in het dorp gedaan maar er werd in de zomerhuisjes zelf gespeeld. Van alle deelnemende huisjes werden nummers gemaakt en op het terrein pakte iedereen een nummer. Hier moesten zij dan heen alwaar de koffie al klaar stond. Aan het einde van de avond werden de punten ingeleverd bij het bestuur, die vervolgens de uitslag opmaakten. De deelnemers stonden allemaal buiten te wachten op de uitslag.

Het aantal zomerhuisjes op het terrein groeide gestaag, natuurlijk hadden deze eerste kampeersers niet de luxe die we op dit moment met zijn allen zo zijn gewend. Koken deden zij op petroleumstelletjes, water werd uit de pomp gehaald en de matrassen bestonden veelal uit met stro gevulde zakken. De huisjes hadden een binnenverlichting van olielampjes, nu zien wij dat als een romantisch en gezellig gebeuren toen een absolute noodzaak. Volgens velen was en is dit echt kamperen, nu weten wij echter dat het met de bestaande luxe ook nog steeds even gezellig is gebleven. Ondanks dat was er elk jaar weer veel weerstand indien de ledenvergadering moest beslissen over een in vele oogpunten niet noodzakelijk vermodernisering van het kampeerterrein.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Toch begon Otto Bruinsma in 1951 propaganda te maken voor het elektrische licht. Enkele wilden wel afstand doen van de olielampjes, andere vonden dat het kamperen moest blijven. Er werd een speciale vergadering belegd, die een bewogen verloop had, de voorstanders waren echter in de meerderheid en dus vroeg de vereniging bij de Burgemeester en Wethouders van gemeente Beverwijk een vergunning aan om voor een periode van vijf jaar een bovengronds lichtnet te mogen aanleggen. Burgemeester Scholtens gaf echter te kennen dat een periode van vijf jaar niet haalbaar was, er bestond onzekerheid of Kamp Aardenburg over vijf jaar nog wel aan de Stetweg zou zijn gevestigd. Er werd een vergunning afgegeven voor een periode van maar drie jaar en in 1952 is het bovengrondse lichtnet aangelegd.

De dreiging dat het kampeerterrein niet aan de Stetweg gevestigd kon blijven zou de vereniging blijven achtervolgen. De uitbreiding van de Koninklijke Nederlandsche Hoogovens- en Staalfabrieken dreigden in de jaren zestig en zeventig ook Kamp Aardenburg te laten verdwijnen, en in de jaren negentig was er sprake van het bouwen van een seniorenflat op het terrein. Echter na vijftig jaar is het terrein nog steeds aan de Stetweg gelegen, weliswaar behoorlijk ingekrompen, maar het terrein waar het allemaal was begonnen is nog steeds het terrein waar de leden van Kampeervereniging "Aardenburg" de zomermaanden doorbrengen.

Na het aanleggen van een bovengronds lichtnet werd ook al snel gesproken over een waterleiding. Het water werd tijdens de zomermaanden vaak lauw in de "waterketel" naast het huisje en het was natuurlijk ook niet al te hygiënisch. Weer werd een vergadering belegd en een er kwam waterleidingring.

De huisjes moesten elke winter worden afgebroken om deze tijdens het voorjaar weer op te zetten. De onderdelen van de afgebroken huisjes werden opgeslagen in de diverse bollenschuren zoals o.a. bij Van der Kolk en op Tussenwijk. Elk voorjaar was het weer een gepuzzel hoe het huisje moest worden opgebouwd, maar iedereen hielp elkaar. En na een flinke dag werken stonden de meeste huisjes klaar om tijdens de zomervakantie bewoond te worden.

Maar er was ook nog wel de nodige onenigheid, in de ledenvergadering van 24 april 1951 werd Jaap Aardenburg benoemd tot erelid als waardering voor de prettige en royale wijze van samenwerking. Jaap Aardenburg weigerde deze erelidmaatschap echter omdat hij onder protest van de vereniging het staangeld had verhoogd en hij het niet eens was met de vorming van een stichting.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

1956 - 1960

Het kampeerterrein kreeg langzamerhand een vaste vorm. Om voor een staanplaats in aanmerking te komen moesten de kampeersers nog wel elk jaar een formulier opsturen. Leden die in gebreke bleven met betrekking tot het betalen van het lidmaatschap werden geweigerd, voor alle anderen leden was een ranglijst in het leven geroepen. In volgorde van deze ranglijst werden de plaatsjes vervolgens uitgedeeld.

In deze periode werd door de Burgemeester en Wethouders van gemeente Beverwijk ook bepaald dat tussen de huisjes een ruimte van 3 meter vrij gehouden moest worden. Dit om elke hoek van het terrein bereikbaar te houden voor de brandweer. Dit had nogal wat passen en meten tot gevolg, maar het lukte elk jaar toch weer.

Het terrein werd in deze jaren ook behoorlijk ingekrompen door nieuwbouw, wat het plaatsen van de huisjes natuurlijk niet makkelijker maakten. Steeds vaker ook kwamen de kampeersers met de auto naar Wijk aan Zee toe, omdat de auto voor veel gevaar op het terrein kon zorgen werd deze niet meer op het kampeerterrein toegestaan net zoals de bromfiets.

Al snel werd op het terrein van Kamp Diepgrond een kantine annex recreatiezaal neergezet. De kantine werd geopend door de burgemeester van de gemeente Beverwijk. Hier konden de kampeersers in de zomer belangeloos over beschikken. De kinderen werden op regenachtige dagen in de kantine vermaakt, terwijl de ouders 's avonds hier veel plezier beleefde. In de wintermaanden konden er ook nog enkele afgebroken zomerhuisjes in worden opgeborgen.

De activiteiten voor de kinderen maar ook de volwassenen werden flink uitgebreid. Er werden filmavonden, dansavonden en kinderavonden aan het zomerprogramma toegevoegd. Ook werden tot ieders tevredenheid viswedstrijden en volleybaltoernooien georganiseerd.

Binnen het bestuur waren weinig mutaties te noteren, maar in 1959 besloot Wim Wolters dat hij lang genoeg penningmeester van de vereniging was geweest, hij werd opgevolgd door Klaas Leguyt. Klaas Leguyt zou het vele jaren volhouden. En in 1960 besloot Jaap Aardenburg het eerder geweigerde ere-lidmaatschap uiteindelijk toch te accepteren.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

1961 - 1965

Om de vereniging wat meer financiële speelruimte te bieden werden op initiatief van mevrouw Wolters persil emmertjes verzameld. Ieder lid werd dan ook aangemoedigd om zijn was met persil te gaan doen. Het op deze manier verkregen geld werd geheel en al voor enkele kinderfestiviteiten gebruikt. In 1964 werd de vereniging afgevoerd van de lijst door Persil, omdat het aantal ingeleverde kaarten te gering was.

Na het reeds aanbrengen van een bovengronds elektriciteitsnet, gaat in deze periode een ander lang gekoesterde wens in vervulling. Er worden drooglijnen aangebracht. Hiervoor kwam weer de nodige inventiviteit van enkele kampeersers van pas, de steunen werden gemaakt van gaspijpen waar tussen geplastificeerde staaldraden werden gespannen.

Behalve de drooglijnen werd in deze periode ook een begin gemaakt met het opzetten van een bibliotheek. Vooral omdat we in Nederland dikwijls met verregende zomers te maken hadden kon een bibliotheek een nuttige uitbreiding zijn. Begonnen werd met 700 boeken, deze werden beheerd door Joop Janssens en zijn zoon.

De dreiging van het verdwijnen van het kampeerterrein laaide ook weer in alle hevigheid op. Door de uitbreiding van de Koninklijke Nederlandse Hoogovens en Staalfabrieken moest het terrein plaats gaan maken. Er werd driftig naar een vervangende plaats gezocht en door de Burgemeester en Wethouders van Beverwijk gevonden aan de rechterkant van de asfaltweg van Waterstaat tegenover Rolandsduin.

Voor de eerste maal tijdens het bestaan van Kampeervereniging "Kamp Aardenburg" werden zij opgeschrikt door het overlijden van één der staande leden. De leden werden uiteraard al wat ouder maar Joop Timmers stierf veel te jong. In 1964 op 48 jarige leeftijd overleed Joop geheel onverwachts.

Op de algemene ledenvergadering van 15 maart 1965 kwam de hondenkwestie ter spraken. In Nederland werd in deze periode meerdere malen hondsdelheid geconstateerd, hierom heeft de kampeerhouder honden verboden op het kampeerterrein. Hij wenste namelijk niet het risico te nemen, dat bij een eventueel geval van hondsdelheid het kampeerterrein en Wijk aan Zee in het nieuws zouden

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

komen. Het besluit van de kampeerhouder was onherroepelijk, hoewel er veel weerstand van de leden was. Op het terrein van diepgrond werden de honden wel toegelaten, daarom werd er bekeken of het wisselen van huisjes een optie was. Van deze optie is echter nooit door één van de kampeers gebruik gemaakt later werd het houden van honden op een camping ook door de gemeente verboden.

Aan het einde van deze periode bestond de vereniging vijftien jaar, dit moest natuurlijk groots aangepakt worden. Op 30 juli 1965 was een feestavond georganiseerd. Na het officiële gedeelte kwamen ze erachter dat de muziek en artiesten verstek hadden laten gaan. Na anderhalf uur bellen kwam er een band en speelde alsof er geen vuiltje aan de lucht was, het werd een gezellige avond. De volgende dag om zeven uur kwamen er een drietal auto's de camping oprijden. Dit bleek de band te zijn, zij hadden zich een dag vergist. De band herstelde deze fout door het daaropvolgende jaar gratis te komen spelen.

Klaverjaswedstrijd

Er werd ook een nieuwe regel in het leven geroepen voor het verkopen van een zomerhuisje. De zomerhuisjes moesten worden getaxeerd, omdat de ongelimiteerde verkoop van oude bouwvallige tenten de spuigaten begon uit te lopen. Indien de verkoper zich niet kon vinden in het taxatie bedrag stond de verkoop vrij, echter zonder een staanplaats op het terrein. Een enkeling lapte deze regel aan zijn laars en verkocht zijn huisje inclusief staanplaats zonder het bestuur daarover in te lichten.

Tevens werd in 1965 een nieuw gebouw geplaatst voor het opslaan van enkele zomerhuisjes tijdens de wintermaanden. De voorlopige naam van dit gebouw zou Oude Veldhuis worden, later zou er een nieuwe naam aan worden gegeven.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

1966 - 1970

Vanaf de oprichting was de naam van het kamporgaan Officieel orgaan van de Kampeervereniging "Kamp Aardenburg". De redactie was wisselend in handen geweest van een redactiecommissie of van één persoon. Otto Bruinsma is er echter al die jaren bij betrokken geweest. Naast de vele beslommeringen, die het secretariaat van de vereniging met zich meebracht, had hij nog de zorg te dragen voor een aantal leesbare nummers per jaar. Op de algemene ledenvergadering van 4 maart 1966 werd een nieuwe redactiecommissie van vier leden in het leven geroepen. Otto Bruinsma werd vanaf toen geassisteerd door drie andere leden van de kampeervereniging, de heren de Jong, Schaap en Schmitz. Deze nieuwe redactiecommissie vond dat de naam van het kamporgaan diende te veranderen, als nieuwe naam werd gekozen voor "Aardenburgia".

Maart 1966 was een maand met meerdere veranderingen, allereerst vond er een scheiding plaats. Opricht werd de "Stichting Kampeervereniging Diepgrond i.o.". Deze stichting zou op Kamp Diepgrond een ondergronds elektrisch net gaan aanleggen. Dit betekende, dat de twee kampen, Diepgrond en Aardenburg, qua organisatie van tafel en bed werden gescheiden. Het huwelijk was verre van ideaal. Zij, die hun huisjes hadden staan op terrein Diepgrond, waren van mening dat zij, waar het activiteiten van Kampeervereniging "Kamp Aardenburg" betreft, op de achtergrond werden geschoven, dat ten aanzien van hen discriminerend werd gehandeld. Zij voelden zich tweederangsliden. De kampeers op het terrein Aardenburg kregen van hun kant de indruk, dat de "Diepgronders" door hun negatieve kritiek en passieve houding zich aan het normale verenigingsleven onttrokken.

Het gebouw waar de huisjes in zouden worden opgeslagen dat nu op het terrein van Kamp Aardenburg zelf stond kreeg zijn officiële naam, "Het K. Smit Huis". De naam was een eerbetoon aan het overleden lid Klaas Smit, vele jaren was hij werkzaam geweest in het bestuur, en met het geven van deze naam aan het gebouw werd hij geëerd. Hetty Smit was zeer ontroerd maar ook dankbaar tijdens de door haar gedane officiële opening van "Het K. Smit Huis".

Het kamp, beter gezegd, het veld, onderging in 1966 een nieuwe verbetering, die vooral de sportief aangelegde jongeren en volwassen deugd zal hebben gedaan. Want in samenwerking met Kees Aardenburg, die voor de speltechnische adviezen zorg droeg, werden door de leden Ben Heespeelink en Joop Keller twee baskets

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

geplaatst. De netten en ijzeren ringen werden het jaar daarvoor al door Jan Borg beschikbaar gesteld.

Ook in 1966 blijft de dreiging bestaan van het verplaatsen van het kampeerterrein, men blijft echter vol goeden hoop dat het niet zo'n vaart zal lopen. Het waren immers nog steeds geruchten. Wel werd in 1966 een deel van het terrein opgeofferd voor een parkeerterrein, het aantal auto's was tenslotte flink toegenomen.

De jeugd wilde in 1966 een eenvoudige beat-avond organiseren, deze heeft de gemeenteraden echter danig bezig gehouden. Hierbij moet worden aangegeven dat maar één lid haar ongenoegen over genoemde beat-avond uitte, mevrouw Nurks. Het blijft een mysterie tot op de dag van vandaag wie deze geheimzinnige mevrouw Nurks was. De gehele vereniging ging als één man achter haar jeugd staan, de beat-avond heeft echter nooit doorgang gehad, er was te weinig animo.

Eind jaren zestig was de ontspanningscommissie nog steeds onder de bezielende leiding van "ome" Ben Holter. De jeugd zelf liet zich echter ook niet ongemoeid zij hadden een aparte commissie die speciaal voor de camping 3 keer een heuse kinderrevue organiseerde. De leden van deze commissie waren o.a. Bart Luirink, Berry Janssens, Martin de Wit, Guy Timmers en Mieke Kruyer.

In 1968 gaf de laatste overgebleven bestuurder die er vanaf de oprichting van de vereniging bij was er ook de brui aan. Secretaris Otto Bruinsma verhuisde naar het zuiden des land en kon zodoende niet langer altijd maar weer naar Wijk aan Zee toekomen. Otto heeft enorm veel voor de vereniging betekend, denk aan het kamporgaan, het elektrische net, de waterleiding en natuurlijk zijn bestuurlijke ervaring. Maar genoeg was genoeg en dus moest er een nieuwe secretaris komen, deze werd gevonden in Evert Nijhuis.

Ook Gerrit Oude Veldhuis trok naar het zuiden des lands, en in 1969 was het voor hem ook niet langer mogelijk voorzitter van de vereniging te blijven. Gerrit werd opgevolgd door de tweede voorzitter Jan Ledegang, zo vertrokken binnen een jaar twee belangrijke personen van Kampeervereniging "Kamp Aardenburg".

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

1971 - 1975

Na de grootste viering van het 20-jarig bestaan werd het vrij rustig rondom de camping, alles ging zijn gangetje. De ontspanning werd wel steeds groter van opzet. De tweede pinksterdag werd al begonnen met een sportdag voor de kinderen, een volleybaltoernooi in de sporthal "De Moriaan" met deelnemers uit de regio. En natuurlijk de overbekende viswedstrijden, het klaverjassen en de puzzeltocht. De toenmalige ontspanningscommissie bestaande uit de heren Jan Borg, Ben Heespelink, Ben Holter, Joop Janssens en Ger de Jong later aangevuld met Gerrie Worst was echter nog niet helemaal tevreden. Er moest iets groots gebeuren, iets waar jaren later nog over gesproken zou worden.

Bij de NCRV kon men toentertijd op de televisie genieten van het spel zonder grenzen, gepresenteerd door Dik Passchier. Dit werd ook door de ontspanningscommissie gezien, de heren bedachten toen dat dit ook mogelijk moest zijn op het kampeerterrein van Kamp Aardenburg. Er werd contact gezocht met de NCRV, maar deze omroep was de heren niet echt van dienst. Dan bedenken we de spelletjes wel zelf en maken we de diverse benodigdheden ook wel in eigen beheer, moeten zij toen gedacht hebben. In 1972 was de zeskamp een feit, drie dagen werd er door de jeugd getraind om uiteindelijk op de zaterdag in zes teams tegen elkaar te strijden.

Zeephelling tijdens de Zeskamp

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Het bleek een enorm succes en nog steeds wordt door iedereen die erbij was gesproken over de zeskampen van kampeervereniging "Kamp Aardenburg". Werde de zeskamp in 1972 en 1973 nog alleen georganiseerd voor de jeugd, vanaf 1974 kregen ook de ouderen hun zeskamp. De ouderen waren enthousiast geworden en vroegen de ontspanningscommissie of ook voor hen een zeskamp kon worden georganiseerd. Zaterdag was de grote dag voor de kinderen terwijl de daaropvolgende zondag de ouderen aan de beurt waren, diverse teams uit het dorp deden mee, zoals de W.R.B., Arion, enz. Nimmer werd een ontspanning zo inspannend bedreven op het kampeerterrein. Een van de grote menieren achter de ontspanningscommissie vond het nu dan ook wel mooi geweest. Jaren had de heer Ben Holter zich ingezet voor de ontspanning op het terrein, nu wilde hij zelf ook wat gaan ontspannen.

Vanaf 1971 hoefden de huisjes niet langer te worden afgebroken aan het einde van het zomerseizoen. De gemeente stond toe dat de huisje ook in de winter bleven staan, er moesten na het zomerseizoen wel luiken voor de ramen gedaan worden, terwijl de verzekering scheerlijnen verplicht stelden.

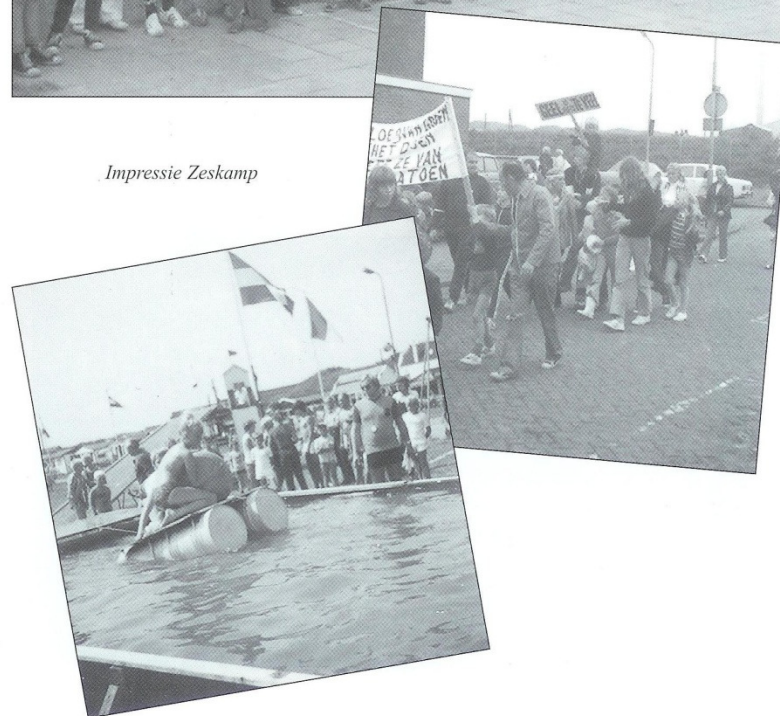
Het bestuur onderging aan het begin van de jaren zeventig weinig veranderingen, maar in 1974 keerde een oude bekende terug. De heer Jan Ledegang was 5 jaar voorzitter geweest maar door zijn drukke werkzaamheden zag hij geen kans meer dit nog langer te doen, naarstig werd gezocht naar een vervanger. Het bestuur was dan ook zeer gelukkig Gerrit Oude Veldhuis weer bereid te vinden om de voorzittershamer te hanteren. Ook Evert Nijhuis wilde het rustiger aan gaan doen en hij werd vervangen door de heer Ben Heespelink. Naast zijn drukke werkzaamheden voor de ontspanningscommissie zag Ben ook nog kans om het secretariaat op zich te nemen en in de redactie van het kamporgaan plaats te nemen.

Het "nieuwe" bestuur ging direct voortvarend van start, er werden douche automaten geplaatst zodat de kampeerders dag en nacht konden douchen. In 1974 moest er echter ook weer een stuk terrein worden prijsgegeven, dit in verband met de verplaatsing van de Van Oldenborgweg. Drie huisjes moesten verplaatst worden naar Heemskerks grondgebied, andere zijn verplaatst of naar voren gegaan.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Impressie Zeskamp

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Er waren echter nog twee grote wensen en het liefst zagen de kampeersers deze in vervulling gaan voor de viering van een kwart eeuw Kampeervereniging "Kamp Aardenburg". Allereerst de waterleiding, er was niet zoveel druk in de huisjes zelf en dat moest opgelost worden. Een grotere wens was echter een ondergronds elektranet, er waren diverse storingen en de palen rondom het kampeerterrein waren ook niet meer van die tijd. Zeker nu de huisjes sinds enige jaren niet langer na het seizoen behoeften te worden gedemonteerd, werd het dus de hoogste tijd maar eens serieus werk te gaan maken van het ondergronds elektranet. Diverse buitengewone ledenvergaderingen werden belegd en in 1975 werd eindelijk een lang gekoesterde wens in vervulling gebracht. Het ondergronds elektranet was een feit, alle leden dienden 400 gulden te betalen. Tegelijk met het ondergronds elektranet werd de waterleiding vernieuwd.

Zo kon met een gerust hart het 25-jarig jubileum gevierd worden en zoals u tot nu toe heeft kunnen lezen is er in deze 25 jaar veel bereikt, meer nog dan wij hier hebben kunnen noteren. Het jubileumfeest stond gepland op 17 mei, 's middags een receptie, terwijl de avond was ingeruimd voor een groot feest. Het was een geweldige happening, waarop zelfs de media afkwam. Er was nog één kleine wanklank te horen en dat was het hek rond het terrein van de burens, camping Vondeloord. Voor vele kampeersers op het kampeerterrein van "Kamp Aardenburg" was het net een concentratiekamp geworden, maar uiteindelijk hebben zij zich er met veel tegenzin bij neergelegd.

Arion

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

1976 - 1980

Na het 25-jarig jubileum van de vereniging dacht de vereniging op zijn lauweren te kunnen gaan rusten, men had alles wat een modern kampeerterrein zich kon wensen. Ook de uitbreidingsplannen van de Hoogovens leek sinds jaren het voortbestaan van het kampeerterrein niet langer in gevaar te brengen. Niets was echter minder waar, inderdaad was de uitbreidingsdrift van de Hoogovens niet een direct gevaar voor het terrein van Kamp Aardenburg zelf, maar twee en een halve kilometer strand dienden te moeten worden opgeofferd. Niet het feit dat het strand van de pier tot aan het zuiderbad verloren zou gaan, maar dit stuk strand zou gebruikt moeten worden voor opslag van afval van de Hoogovens. Dat wilde zeggen dat het met wat wind ook niet meer te harden zou zijn aan het noorderbad. Met andere woorden, het strand vanaf de pier tot aan Heemskerk zou dan taboe zijn voor de badgasten in Wijk aan Zee. Alles is echter met een sissers afgelopen en nog steeds kunnen de kampeersers rustig naar het strand.

De kampeersers dachten echt alles te bezitten wat een moderne kampeerder zich kon wensen. En dat was natuurlijk ook zo, men had een ondergronds elektranet, een goed werkende watervoorziening. Doordat vele kampeersers echter hun plantjes steeds vaker water gaven en ook het gras bleven sproeien liet de druk van de nieuwe waterleiding wel eens te wensen over. Hier had de kamphouder in samenwerking met het bestuur ook weer een oplossing voor, een bronbemaling. Deze werd eind 1976 geplaatst zodat iedereen kon sproeien dat het een lust was zonder de druk van de waterleiding in verlegenheid te brengen.

In 1978 werd alweer een volgende mijlpaal bereikt, aardgas. In een buitengewone ledenvergadering van 7 april 1978 werd beslist om aardgas te laten aanleggen. Tijdens de voorbereidingen werden Jaap Aardenburg, Ben Heespelink en Gerrit Oude Veldhuis overvallen door enkele heren van de kabel-televisie. Zij vertelden dat wanneer de kabel gelijk met de aardgasleiding de grond inging er geen aansluitkosten betaald hoefden te worden. Het bestuur berichtte de leden en deze dienden snel te beslissen, de beslissing was positief. Op 22 april moest iedereen komen graven en zo geschiedde. Snel was het aardgas aangesloten en ook de kabel-televisie. Deze was in de eerste jaren niet zo best nog, maar dat werd alsmáar beter. In de beginperiode werd zelfs geopperd een voorbeeld aan de kabel in de gemeente Amsterdam te nemen, daar denkt men heden ten dagen echt wel anders over.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Kinderfeest 1980

Zo waren de kampeerders van vele gemakken voorzien, alleen een riolering ontbrak nog. Deze was ook niet echt noodzakelijk aangezien de meeste huisjes alleen een toilet hadden en zeker nog geen douche. Vanaf eind jaren zeventig kwam daar snel verandering in, en moesten velen hun stapelputten vernieuwen of een extra stapelput plaatsen.

Aan ontspanning was er aan het eind van de jaren zeventig ook geen gebrek. Maar enkele leden van de ontspanningscommissie hadden er om verschillende redenen genoeg van en zo stopten Joop Janssens en Gerrie Worst, zij werden vervangen door Dirk Aardenburg, Jan Bergers en Wim Boomgaard. De nieuwe ontspanningscommissie ging voortvarend van start en plaatste een nieuw praat-huis. Maar met het verdwijnen van de animators van de zeskampen, verdween ook de zeskamp zelf. In 1978 werd deze alleen nog georganiseerd voor de kinderen, maar in 1979 was het over. Andere evenementen kwamen ervoor in de plaats, maar hebben nooit zoveel succes kunnen behalen als de legendarische zeskampen. Ook latere pogingen van andere leden hebben het succes van de jaren zeventig bij lange na niet geëvenaard.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

In 1980 verliet Gerrit Oude Veldhuis voorgoed het bestuur van Kampeervereniging "Kamp Aardenburg", ruim 26 jaar is hij actief betrokken geweest bij de vereniging waarvan 19 jaar als voorzitter. In eerste instantie werd Gerrie Heespelink als nieuwe voorzitter door het bestuur naar voren geschoven maar deze trok zich op het laatste moment terug, Gerrit Oude Veldhuis werd opgevolgd door secretaris Ben Heespelink, vele jaren één van de steunpilaren van de ontspanningscommissie. Als nieuwe secretaris werd Lida Wils gekozen, op dat moment alweer enkele jaren actief in de redactie van het kamporgaan. Het nieuwe bestuur zag geen noodzaak om het 30-jarig jubileum te vieren.

Het ondergronds elektranet deed al bijna vijf jaar zijn werk, en dit naar ieders tevredenheid. Alleen rond de verrekening van het verbruik was elk jaar weer een hoop heisa, mede omdat de huisjes zelf geen eigen elektrameter hadden. In juli 1980 werd dit probleem voor altijd verholpen, ieder huisje kreeg een nieuwe elektrameter en de kampeerder werd precies volgens zijn verbruik aangeslagen, maar straks meer daarover.

De opkomst van de auto was niet meer te stoppen en ook de kampeerders hadden allemaal minimaal één auto. Aangezien er echter maar 48 parkeerplaatsen beschikbaar waren en er 80 huisjes op het terrein stonden kunt u nagaan dat er een duidelijk te kort was aan parkeerplaatsen. Het was dan ook onmogelijk een plaats te garanderen aan iedere kampeerder. Daarom besloot het bestuur als proef de parkeerkaart in te voeren, welke achter het raam van de auto geplaatst dienden te worden. Op het plaatje kwam het kenteken van de auto te staan en het nummer van het huisje. Bezoekers mochten niet langer op het parkeerge-deelte van het kampeerterrein hun auto plaatsen.

Het weggetje dwars door het terrein werd eind 1980 vernieuwd, het grind moest plaatsmaken voor stenen. Het grind kwam op het gras en daar kon geen gras-machine tegen, dus moest er een andere oplossing gevonden worden. Het weggetje is door de kamphouder met hulp van enkele oudere kampeerders keurig gelegd, zij hebben 25.000 stenen in het weggetje gestopt.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

1981 - 1985

De elektrameter had zijn werk gedaan, maar met de nieuwe elektrameter werd ook een nieuwe verrekening van het verschil tussen de hoofdmeter en de som van het verbruik per huisje doorgevoerd. Een ieder moest per kW 20 cent extra betalen om het verschil te verrekenen. Dit was voor grootverbruikers een flinke streep door de rekening en dan ook aanleiding om op de jaarvergadering van 1981 eens flink van leer te trekken. Het liep allemaal zo hoog op dat het toenmalige bestuur zijn functie neerlegde om deze daarna toch weer op te pakken.

Ondanks deze rumoerige ledenvergadering werd de vereniging wel een steeds hechtere gemeenschap. Het verloop werd bijvoorbeeld minder omdat de huisjes niet langer behoeften te worden afgebroken. En de kinderen konden het huisje van hun ouders erven, wat weer tot gevolg had dat een derde generatie sinds de oprichting plaats nam op het kampeerterrein. Maar ondanks de vele vriendschappen was ook de algemene ledenvergadering van 1982 weer een hectische gebeurtenis, op het laatste moment besloot Ben Heespelink op te stappen als voorzitter en werd opgevolgd door Wout van Beek. Ben vond dat hij niet meer op zijn plaats zat, er was in de jaren teveel veranderd en dat was moeilijk voor hem te begrijpen. Met het verdwijnen van Ben Heespelink gingen jaren van hard werken vooraf, hij was lid van de redactie van het kamporgaan, de ontspanningscommissie en alweer enkele jaren lid van het bestuur.

In 1984 overleed Klaas Leguyt, vlak voor zijn overlijden vierde hij nog een 25-jarig jubileum als penningmeester van de vereniging. Er moest op stel en sprong een vervanger worden gevonden voor Klaas. Het bestuur installeerde Gerrie Worst als ad-interim penningmeester nadat Gerrie aangegeven had wel wat extra's voor de vereniging te willen doen. Op de jaarvergadering van 1985 werd Gerrie door de algemene ledenvergadering gekozen als penningmeester.

De jaarvergadering van 1985 bracht nog meer veranderingen, de ontspanningscommissie zag zich genoodzaakt haar functie na onenigheid met het bestuur neer te leggen. Gerrie Heespelink, Martin de Wit en Jan Bergers wilde niet verder en hiermee kwam een einde aan een jarenlange samenwerking met wisselend succes. Zij werden opgevolgd door enkele enthousiaste dames, te weten Joke Worst, Joke Heisterkamp, Erna de Niet, Marijke Hinzen en Astrid Herwegh, aangevuld met de heren Dick Ruhé en Hans Gabler. In een wisselende samenwerking zou deze ontspanningscommissie de jaren tachtig volmaken.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

1986 - 1990

Veel gebeurde er niet zo aan het einde van de jaren tachtig, de ontspanningscommissie organiseerde geslaagde feestavonden, kinderfeesten, klaverjaswedstrijden, etc. In 1988 organiseerde de nieuwe ontspanningscommissie weer eens een zeskamp wat zeer geslaagd was. Verder natuurlijk bloemschikken en vissen, en zelfs enkele jaren een reanimatiecursus. Deze cursussen werden met wisselend succes georganiseerd, het ene jaar wilde geen mens meedoen, het andere jaar zat de tent stampvol.

In 1988 stapte tegelijk de eerste voorzitter en eerste penningmeester op. Penningmeester Gerrie Worst werd opgevolgd door Sjef Hinzen. Een grote belangstelling voor het voorzitterschap was er niet, Piet de Vries zou uiteindelijk ad-interim voorzitter worden en daarmee Wout van Beek opvolgen. Een jaar later werd Piet de Vries dan toch gekozen tot voorzitter van de vereniging.

In 1990 werd wel op grootste wijze het 40-jarig jubileum gevierd, een niet te vergeten feestavond in café 'de Zon' en natuurlijk het jubileum boekje. Nog steeds een fijne herinnering voor velen. Meerdere kampeerders van het eerste uur waren nog steeds staand-lid van de vereniging en deze werden tijdens de viering van het jubileum dan ook flink in het zonnetje gezet. Grote afwezige was de gemeente Beverwijk en de leden waren nogal verbolgen, een reeks toevaligheden lag hieraan echter ten grondslag en later in het jaar heeft de gemeente dan ook schriftelijk hun verontschuldigen aangeboden.

Vissen op de pier

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

1991 - 1995

In 1991 was het betreft de ontspanning droevig gestemd, niemand was bereid om het enig overgebleven lid van de ontspanningscommissie, te weten Rini van der Schoot, bij te staan. Zij had geen poot om op te staan en zo ging er een eerste zomer sinds de oprichting van de vereniging voorbij zonder ook maar één festiviteit. Het bestuur deed dan ook flink zijn best om mensen bereid te vinden om wat te organiseren. Toen stond een man op die het begin van de jaren negentig een hoop werk heeft verzet voor de vereniging. Nog niet zo gek lang stond hij met een huisje op het kampeerterrein en hij nam al zitting in het bestuur, en nu nam hij ook de nobele taak op zich om vanaf 1992 toch maar weer enkele festiviteiten te organiseren. We hebben het hier natuurlijk over Ben Boshoven, die samen met Kien de Mey, Rini van der Schoot, Jos Holter, Irma van Dijk, Kees Aardenburg en Jan Klopper de ontspanningscommissie weer nieuw leven inblies. Zo werd er in 1992 gelukkig weer wat georganiseerd.

Ben Boshoven was niet meer te stoppen, had hij net de ontspanningscommissie weer tot leven geholpen, nu ging hij voor de voorzittershamer. Na vier jaar voorzitter te zijn geweest vond Piet de Vries het voldoende, hij werd dus opgevolgd door Ben Boshoven.

Het bestuur onder aanvoering van Ben Boshoven werd direct met een zware taak belast, een nieuwe mileuwet verplichtte het aanleggen van een riolering voor 1 juli 1973. Dus moest er een plan gemaakt worden hoe dit gerealiseerd kon worden. Er werden twee grote lussen hoofdleidingen met toevoerleidingen gelegd, het geheel werd bij de hoofdingang van het terrein aangesloten op de openbare riolering. Het leggen van deze leidingen moest door zelfwerkzaamheid van de leden gedaan worden, ieder staand lid werd verplicht gesteld om minimaal 8 uur mee te komen helpen. Een ieder die niet wilde of kon meehelpen graven moest een vervanger zoeken, lukte dat niet dan werden 150 gulden in rekening gebracht. Ook diende iedereen de afvoer van het huisje zelf op de toevoerleiding aan te sluiten.

Behalve het aanleggen van de riolering ging men ook meteen op de waterleiding meters plaatsen. Dit omdat "Uitwaterende Sluizen" heffingen ging opleggen in verband met de riolering. Als basis hiervoor hanteerde men voor de aanslag "Inname" water is "Afvoer" water. Men wilde in het vervolg iedereen voor zijn eigen verbruik gaan aanslaan.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Werden de scheerlijnen alweer enige tijd niet meer over de huisjes gespannen, vanaf het begin van de jaren negentig lieten ook steeds meer kampeerdere de luiken weg. Langzaam maar zeker waren er nog maar een paar huisje waar in de wintermaanden de luiken voor de ramen werden aangebracht. Dit alles werd oogluikend toegestaan, net als het bewonen van een huisje in de wintermaanden.

Vanaf 1992 kwam er ook weer enige aanwas van aspirant-leden die wel zin hadden in een huisje op het terrein van Kampeervereniging "Kamp Aardenburg". In de jaren tachtig viel de liefhebberij van het kamperen behoorlijk terug, de mensen gingen liever daarheen tijdens hun vakantie waar de zon regelmatig scheen. Maar begin jaren negentig zag je toch dat de mensen weer graag kwamen kamperen. De lijst met aspirant-leden die graag een huisje wilden, groeiden weer en een bijna ten dode opgeschreven vereniging ging weer bloeien.

De "jonge" ontspanningscommissie

In 1993 kwam de eerste aankondiging van een nieuwe groep "jonge" mensen die ook wel eens wat wilde organiseren. Deze groep, alweer de derde generatie, was opgegroeid met de onvergetelijke zeskampen van de jaren zeventig, zij wilde proberen dit succesnummer te evenaren. Zo werd de zomer van 1994 opgeluisterd met de olympische dagen van Kampeervereniging "Kamp

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

Aardenburg". En het moet gezegd, het was al bijna net zo'n succes als de gememoreerde zeskampen. De groep onder aanvoering van Barry Hinzen bestond verder uit Jolanda Worst, Jacqueline Worst, Danielle de Niet, Debby Hinzen, Diana Hoevers, Marcel Hoevers en Karel Mentink. In 1995 werden zij de nieuwe ontspanningscommissie en dat jaar was weer als vanouds.

Aan het einde van 1993 werd de vereniging wederom opgeschrikt, een mogelijke bouw van een seniorenflat op een deel van het kampeerterrein bedreigde voor de zoveelste maal het voortbestaan van Kamp Aardenburg. De vereniging stelt een speciale commissie samen om het een en ander uit te zoeken, het blijft echter na de eerste geruchten lang stil rondom een eventuele bouw.

Het bestuur onderging in 1994 ook nog een wijziging, er moest een nieuwe penningmeester worden aangesteld, aangezien Sjef Hinzen er mee ging ophouden. Sjef Hinzen werd opgevolgd door Hero van der Lei, de vijfde penningmeester van de vereniging.

In april 1995 overleed de kamphouder en oprichter van Kamp Aardenburg, Jaap Aardenburg. Een zwarte bladzijde in de geschiedenis van Kamp Aardenburg en Kampeervereniging "Kamp Aardenburg". Tot aan het einde bleef Jaap zich voor honderd procent inzetten voor zijn Kamp Aardenburg. Zijn vrouw, Wil Aardenburg, en hun oudste zoon, Kees Aardenburg, namen vanaf dat moment de honneurs waar.

Een prijsuitreiking

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

1996 - 2000

Aan het einde van de eeuw ging de "jonge" ontspanningscommissie met veel enthousiasme door met hun werkzaamheden. Een pyama-party, spookavond, Walt Disney avond en een circusvoorstelling waren de hoogtepunten. Maar in 1998 was het gedaan, afgesloten werd er met de olympische dagen van Kampeervereniging "Aardenburg" en net als de voorgaande jaren, in de vorm van een landenspel of sprookjesspel, wederom een succes. Het zag er daarna somber uit, en tot op de dag van vandaag is er ook nog steeds geen nieuwe ontspanningscommissie. Gelukkig worden wel enige festiviteiten georganiseerd, maar op een heuse ontspanningscommissie is het nog steeds wachten.

In 1996 keerde voor de tweede maal in de geschiedenis van de Kampeervereniging een oude bekende terug als voorzitter. Piet de Vries loste Ben Boshoven af, Ben ging de camping verlaten en kon dus ook geen voorzitter meer zijn. Omdat er niemand echt kon of wilde nam Piet de Vries maar weer eens de voorzittershamer ter hand.

Zo aan het einde van de eeuw was er nog steeds de dreiging van de bouw van een seniorenflat. Om een stevigere positie in te kunnen nemen ten opzichte van derden, zoals bijvoorbeeld de gemeente, werden er statuten opgesteld en notarieel vastgelegd. Zo werd de v.o.f Aardenburg opgericht, tijdens de behandeling van de statuten werd de naam van de vereniging gewijzigd. De naam Kampeervereniging "Kamp Aardenburg" werd vervangen door Kampeervereniging "Aardenburg", vooral omdat vele niet eens meer wisten hoe de werkelijke naam was en voor het gemak altijd al spraken van Kampeervereniging "Aardenburg".

In 1999 treedt Piet de Vries af als voorzitter, jaren heeft hij zich als bestuurder ingezet voor de vereniging. Een opvolger werd gevonden in Rene Cossé, die het jubileumjaar 2000 als voorzitter naar voren zal treden. Het huidige bestuur bestaat verder uit Lida Wils (alweer 20 secretaris), Hero van der Lei, Martin de Wit, Wil Seiffers-Nijhuis, Jan Bersma, Mary Steeneken en Gre le Blanc.

50 jaar kampeervereniging "Aardenburg"

De toekomst

Voor een vereniging opgericht met het doel wat te organiseren voor de jeugd is er veel bereikt. Nu vijftig jaar na de oprichting zijn bijvoorbeeld alle huisjes aangesloten op het elektranet, waterleiding, riool en hebben aardgas. Ook de kabeltelevisie werkt goed, op dit moment zijn er dus geen wensen voor verbetering aan het comfort. Mocht er in de toekomst besloten gaan worden dat er toch weer iets aangepakt moet worden, dan geloven wij dat de leden van Kampeervereniging "Aardenburg" dit op hun eigen wijze weer zullen realiseren. Er wordt dan wel zo nu en dan gemopperd op elkaar maar het blijft een hechte gemeenschap.

De vereniging is weer springlevend, de lijst met aspirant-leden die graag een huisje willen blijft groeien, dus voor de toekomst animo genoeg. Hoogstwaarschijnlijk zullen er in de toekomst ook wel weer nieuwe dreigingen voor het voortbestaan van het kampeerterrein de kop opsteken. Laten wij hopen dat hier net zo succesvol als in het verleden mee wordt omgegaan en het kampeerterrein aan de Stetweg zal blijven liggen.

Er rest ons dan ook niets anders de vereniging al het goede voor de toekomst te wensen en voor nu een onvergetelijke viering van het 50-jarig jubileum. Wij willen alleen nog afsluiten met een gedicht van Eerhart

*Ik heb u lief, mijn Wijk aan Zee,
Uw hoge duinenrij.
Uw heerlijke strand, uw grootse zee,
Daar voel 'k me frank en vrij.*

*Het mooie duin geeft mij 't gezicht
Op 't stille dorp vol rust,
Dat badend in het zonnelicht,
Door englen schijnt gekust.*